

4) Neljäs kanneperuste, joka koskee N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan virheellistä soveltamista ja tulkintaa.

Kantaja väittää tältä osin, että riidanalainen päätös on kumottava, koska vastaaja ei todellisuudessa tarkistanut, voidaanko osittainen tutustumisoikeus käytännössä myöntää.

5) Viides kanneperuste, joka koskee perusteluvollisuuden loukkaamista.

Kantaja väittää tältä osin, että vastaaja ei ole perustellut millään tavalla asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun poikkeuksen sovellettavuutta.

6) Kuudes kanneperuste, joka koskee yleisen edun mukaisen tutustumisoikeuden virheellistä poissulkemista.

Kantaja väittää tältä osin, että vastaaja tulkitsi virheellisesti puolustautumisoikeuksia siten, että kyseessä on pelkkä yhden asianosaisen intressi ja jätti katsomatta, että oikeus puolustukseen on yksi oikeusvaltion tukipilareista ja että se tuottaa sellaisenaan turvaa ja suojaa koko yhteisölle eikä vain yksittäiselle henkilölle.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

Kanne 8.7.2021 – Alfa Acciai v. komissio

(Asia T-411/21)

(2021/C 401/12)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Alfa Acciai SpA (Brescia, Italia) (edustajat: asianajajat D. Fosselard, D. Slater ja G. Carnazza)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- i. velvoittamaan unionin, jota komissio edustaa, maksamaan 7 175 000 euron määrälle 9.3.2010 ja 14.11.2017 väliseltä ajalta viivästyskorkoa, jonka määrä määräytyy Euroopan keskuspankin (EKP) pääasiallisissa jälleärahoitusliiketoimissaan soveltaman sen korkokannan mukaan, joka oli voimassa erääntymistä seuranneen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä, lisättyä 3,5 prosenttiyksiköllä, mistä vähennetään kantajan jo saama 260 968,15 euron korko, jolloin maksettavaksi jää 2 222 073,29 euroa, tai toissijaisesti maksamaan unionin yleisen tuomioistuimen asianmukaisena pitämän korkokannan mukaan laskettava viivästyskorko
- ii. velvoittamaan unionin, jota komissio edustaa, maksamaan (i) kohdassa vaaditulle määrälle 14.11.2017 ja tosiasiallisen maksamisajankohdan väliseltä ajalta viivästyskorkoa, jonka määrä määräytyy EKP:n pääasiallisissa jälleärahoitusliiketoimissaan soveltaman sen korkokannan mukaan, joka oli voimassa erääntymistä seuranneen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä, lisättyä 3,5 prosenttiyksiköllä, tai toissijaisesti unionin yleisen tuomioistuimen asianmukaisena pitämän korkokannan mukaan
- iii. toissijaisesti edellä (ii) kohtaan nähden velvoittamaan unioni, jota komissio edustaa, maksamaan (i) kohdassa mainitulle määrälle 2.3.2021 ja tosiasiallisen maksamisajankohdan väliseltä ajalta viivästyskorkoa, jonka määrä määräytyy EKP:n pääasiallisissa jälleärahoitusliiketoimissaan soveltaman sen korkokannan mukaan, joka oli voimassa erääntymistä seuranneen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä, lisättyä 3,5 prosenttiyksiköllä, tai toissijaisesti unionin yleisen tuomioistuimen asianmukaisena pitämän korkokannan mukaan
- iv. lisäksi, tai toissijaisesti, kumoamaan komission 30.4.2021 antaman tiedoksiannon, jonka tunnus on Ref. Ares(2021) 2904247

— v. velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste koskee vahingonkorvausvaatimusta ja perustuu siihen, että komissio pani kantajan mukaan täytäntöön 21.9.2017 annetun tuomion *Ferriere Valsabbia ym. v. komissio* (C-86/15 P ja C-87/15 P, EU:C:2017:717) virheellisesti, mikä on SEUT 266 artiklan 1 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 3 kohdan vastaista.

Se väittää tässä yhteydessä, ettei komissio maksanut kaikkia viivästyskorkoja tuomion seurauksena maksamalleen seuraamukselle.

- 2) Toinen kanneperuste koskee kumoamisvaatimusta ja perustuu SEUT 266 ja SEUT 296 artiklan rikkomiseen ja virheelliseen soveltamiseen, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 46 artiklan rikkomiseen ja virheelliseen soveltamiseen, komission 30.4.2021 päivätyn kirjeen perustelujen puutteellisuuteen sekä oikeudelliseen virheeseen ja ilmeiseen arviointivirheeseen.

Kantaja väittää tässä yhteydessä, että kirje, jossa komissio kieltäytyi maksamasta kantajalle viivästyskorkoja, ei ole asianmukaisesti perusteltu ja sillä loukataan vanhentumista koskevia periaatteita.

- 3) Kolmas kanneperuste koskee kumoamisvaatimusta ja perustuu SEUT 266 artiklan ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 ⁽¹⁾ rikkomiseen ja virheelliseen soveltamiseen.

Kantaja väittää tässä yhteydessä, että delegoidun asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 ⁽²⁾ 85 a artiklan 2 kohta, johon komissio viittaa 30.4.2012 päivätyskirjeessään, ei ollut seuraamuksen maksamisajankohtana enää voimassa eikä sitä näin ollen voida soveltaa.

⁽¹⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annettu komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1268/2012 (EUVL 2012, L 362, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23.12.2002 annettu komission asetukset (EY, Euratom) N:o 2342/2002 (EYVL 2002, L 357, s. 1).

Kanne 10.7.2021 – Ferriere Nord v. komissio

(Asia T-414/21)

(2021/C 401/13)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Ferriere Nord SpA (Osoppo, Italia) (edustajat: asianajajat W. Viscardini, G. Donà ja B. Comparini)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

1. a) velvoittamaan (SEUT 266 artiklan 2 kohdan, SEUT 268 artiklan ja SEUT 340 artiklan 2 kohdan nojalla) Euroopan unionin, jota edustaa Euroopan komissio, maksamaan 1 096 814,68 euroa (tai toissijaisesti, unionin yleisen tuomioistuimen mahdollisesti määrittämän muun määrän, jos se päättää soveltaa jäljempänä mainitusta poikkeavaa korkokantaa) – kyseinen määrä saadaan soveltamalla Euroopan keskuspankin (EKP) perusrahoitusoperaatioille vahvistamaa (1 prosentin suuruista) korkoa, joka oli voimassa 9.3.2010, korotettuna 3,5 prosenttiyksiköllä, 9.3.2010 ja 25.10.2017 välisenä ajanjaksona (vähennettynä 129 847,10 eurolla, jotka on jo maksettu ”kertyneenä” korkona) – korvauksena Ferriere Nord S.p.A:lle aiheutuneesta vahingosta, joka johtui siitä, ettei sille ole maksettu (SEUT